

РЕШЕНИЕ

№ 6658

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
открито заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **3278** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

5

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Митница Аерогара С. против решение от
15.02.2012 г., постановено по НАХД № 1182/2011 г. на СРС, наказателно отделение,
111 с-в. Със същото е отменено наказателно постановление № 161/26.11.2010 г. на
началника на Митница Аерогара С., с което на [фирма] на основание чл. 234, ал. 2, т.
1 от Закона за митниците е наложена имуществена санкция в размер на 461, 64 лв.,
представляваща 100% от размера на избегнатите публични държавни вземания и са
отнети в полза на държавата 18600 кг. нето тегло грозде V. V. L с обща митническа
стойност 23 282, 20 лв., като предмет на митническо нарушение на основание чл. 234,
ал. 4 от Закона за митниците и поради липсата на предмета на нарушението е
присъдена неговата легова равностойност в размер на 23 282, 20 лв. на основание чл.
234, ал. 4, вр. чл. 233, ал. 4 от Закона за митниците.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,

ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени решението и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, но по мотиви, различни от изложените в същата предвид настъпилите основания за прилагане на абсолютната погасителна давност.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 31.08.2009 г. на митническата територия на страната през митнически пункт „капитан А.” е била въведена стока – грозде V. V. L без семки, 3720 каси, 20 400 кг. бруто тегло, превозвани с камион с получател [фирма]. На 31.08.2009 г. стоката била представена пред ОРМ „Б. С.” – Митница Аерогара С. с митнически манифест № 5100/21272/31.08.2009 г., като на същата дата стоката е била оформена на режим едновременно допускане за свободно обращение и крайна употреба на стоки, които са предмет на ДДС освободена доставка за друга държава - членка с ЕАД № 09BG005100H0319885/31.08.2009 г., при което е била представена търговска фактура № 44133/27.08.2009 г. на стойност 10230 евро с изпращач „С.”, Р. Т. и получател българското търговско дружество. Посоченото условие на доставка във фактурата е СРТ, което означава, че в общата стойност по фактурата са включени разходите за транспорта на стоката. Фактическите действия по декларирането са били извършени от едноличния собственик на капитала на търговското дружество Н. С. К.. На основание чл. 84, ал. 1 и ал. 2 от Закона за митниците е била извършена последваща документална проверка на данните, посочени в търговската фактура, като Агенция „Митници” е отправила запитване до турската митническа администрация. В хода на проверката по съответствието на документите, представени за митническо оформяне на стоката пред Митница Аерогара С. и документите, получени от турската митническа администрация било установено, че между документите, представени пред митническите органи на ОРМ „Б. С. – Митница Аерогара С. за регистриране на вноса на стоката и документите, получени впоследствие по линия на международното сътрудничество е налице несъответствие в цената на стоката. В резултат на проверката от турската митническа администрация е получена фактура № 44133/27.08.2009 г. на стойност 11 904 евро, равняващи се на 23 282, 20 лв. и условия на доставката FOB. Въпреки, че номерата на фактурите, вида на стоката, номера на превозното средство, колети, килограми, както и изпращача и получателя, отразени в двете фактури съответстват е било установено, че стойността на стоката по фактурата, представена пред българската митническа администрация е с 1674 евро по-ниска от действителната, като това обстоятелство било потвърдено и от представената турска износна митническа декларация. В резултат на това административно наказващият орган приел, че митническото оформяне на стоките по ЕАД № 09BG005100H0319885/31.08.2009 г., е било извършено по представената пред митническото учреждение фактура № 44133/27.08.2009 г. на стойност 10 230 евро, равняваща се на 20008, 14 лв. вместо по

действително издадената от изпращача „С.“, Р. Т. фактура със същия номер на стойност 11 904 евро, равняваща се на 23 282, 20 лв., получена по линия на международното сътрудничество от турската митническа администрация. В резултат на това за декларираната стока грозде V. V. L без семки, 3720 каси, 20 400 кг. бруто тегло, превозвани с камион с получател [фирма] вносителят [фирма] е избегнал частично заплащането на митни сборове с размер на 461, 64 лв. За осъщественото нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците бил съставен АУМН, при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, въз основа на който било издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел че представената от органите на турската митническа администрация фактура № 44133/27.08.2009 г. не отразява действителната цена, на която българското дружество е закупило гроздето, отношенията между българското и турското търговско дружество са уредени в сключения между тях писмен договор, като в същия изрично е уговорена цената, която следва да бъде платена за килограм грозде, а именно 0.55 евро за килограм грозде при режим СРТ. Това обстоятелство съдът е приел за установено и от банковата референция № 42304210032011, изх. № 125/10.03.2011 г., издадена от [фирма] на българското търговско дружество. При така направените изводи първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление.

Решението на първоинстанционния съд е правилно, но по мотиви, различни от изложените в същото, като този извод съдът прави като взема предвид преди всичко изтичането на абсолютната погасителна давност, за която съдът е длъжен да следи служебно.

Съдът констатира, че към момента на постановяване на това решение е изтекла предвидената в закона абсолютна давност. В административно наказателното производство съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, които изключват отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Препращането по чл. 11 от ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност – и за тези по глава II от НК (неизбежната отбрана по чл. 12 от НК, гражданският арест по чл. 12а от НК, крайната необходимост по чл. 13 от НК, оправданият стопански риск по чл. 13а от НК, грешката по чл. 14, ал. 1 от НК, случайното деяние по чл. 15 от НК и изпълнението на неправомерна служебна заповед по чл. 16 от НК), така и за тези по глава IX, в т. ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 от ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на дееца и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 от ЗАНН. По силата на субсидиарно приложимия чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление) за административни нарушения давността е 2 г.

Съгласно чл. 80, ал. 1 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН тя тече от довършването им, а за тези, които траят непрекъснато или са продължавани - от прекратяването им. Спира по чл. 81, ал. 1 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаване на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се съгласно чл. 81, ал. 2 от НК с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо преследваното

лице, след което тече нова давност.

Независимо от това колко пъти и за какъв период от време е спирана и прекъсвана, съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН преследването на административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с $\frac{1}{2}$ надвишава предвиденият 2-годишен такъв по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 11 от НК. Следователно във всички случаи отговорността по чл. 6 от ЗАНН давностно се погасява 3 години след извършване на деянието по чл. 2, ал. 1 от ЗАНН. Това разрешение е общо и важи независимо от вида на нарушението и субекта на отговорност. Изключенията му са изрично предвидени в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН и са приложими единствено за нарушения на нормативни актове, уреждащи бюджетната, финансово-стопанската, отчетната и хазартна дейност. Случаят не попада в това изчерпателно изброяване, така че разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 (редакция към момента на извършване на нарушението и към момента на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 81, ал. 3 от НК остават субсидиарно приложими по чл. 11 от ЗАНН. Наказателно постановление № 161/26.11.2010 г. е издадено за наказването на нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, което е извършено на 31.08.2009 г. с поставянето на стоките под режим едновременно допускане за свободно обращение и крайна употреба на стоки, които са предмет на ДДС освободена доставка за друга държава - членка с ЕАД № 09BG005100N0319885/31.08.2009 г. Именно поради това, броена от датите на подаване на процесния ЕАД, съгласно чл. 80, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, на която деянието е завършено, 3-годишната абсолютна давност по чл. 80, ал. 1, т. 2 вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН за административното му наказване по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона митниците е изтекла на 31.08.2012 г. преди на 21.09.2012 г. да са приключили устните състезания пред тази инстанция. Касае се за факт от значение за спора, който бъдейки настъпил по време на висиящността на касационното производство по чл. 160, ал. 1 от АПК, следва да се вземе предвид съгласно чл. 142, ал. 2, вр. чл. 236 от АПК. При съобразяването му административнонаказателната отговорност по наказателно постановление № 161/26.11.2010 г. понастоящем е по право изцяло погасена. Пропускането на абсолютния давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 2, вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществена санкция по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците за извършено нарушение на чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, което е извършено на 31.08.2009 г., поради което тази инстанция не е овластена да проверява дали е извършено или не от обективна и субективна страна.

Следователно наказателно постановление № 161/26.11.2010 г. се явява незаконосъобразно издадено за осъществяване на давностно погасена на основание чл. 80, ал. 1, т. 5 (редакция към момента на извършване на нарушението и на издаване на наказателното постановление), вр. чл. 81, ал. 3 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН административнонаказателна отговорност.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.02.2012 г., постановено по НАХД № 1182/2011 г. на СРС, наказателно отделение, 111 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: